

*List iz Finžgarjeve zapuščine***Kratka zgodovina hiše ob cesti Dobrilovi št. 30.**

Ko se je bližalo že leto 1934 sem resno mislil, da si za starost sezidam hišico za svoj pokoj. Na Mirju je bila še neprodana parcela Komande Viteškega reda. Ogleдал sem jo, a se ustrašil. Parcela ni bila ob cesti, ker je bila šele v načrtu. Svet je bil neuporabljjen. Majhni tolmunji so stali na njem in žabe so regljale v njih. Potožil sem akademiku Plečniku, češ da parcela ni draga, toda obupna za stavbo. Plečnik je takoj razgrnil načrt Ljubljane, da je poiskal to parcelo. »Popoldne si jo ogledam, jutri se zglasite pri meni.« Prišel sem. »Hitro jo kupite. Odlična lega.« – »Toda tolmun in žabe? In nič ceste!« »Ne bojte se! Gradaščico, ki je ob deževju tudi tam nastopala, bomo regulirali, poglobili. Cesto bomo tudi naredili.« Predragi moj prijatelj mi je vlil pogum, parcelo sem kupil. Parcela meri 804 kv. m. Mesto pa je od nje zahtevalo svet za cestišče v izmeri 72 kv. m. – Tega sem moral dati in ga Komandi plačati z 7042 dinarji. Meni je ostalo 732 kv. m. Dne 21. avgusta 1934 sem plačal 50.000 Din za parcelo. Parcela ima št. 209/5 kat. občine Gradišče, predmestje. Takoj sem naprosil inž. Suhadolca, da mi je v soglasju s Plečnikom naredil načrt. Tega sem predložil peterim stavbnikom in oddal zidavo stavbeniku Curku, ki je že leta 1934 do zime hišo dozidal v surovem stanu. Po Plečnikovem nasvetu smo spremenili načrt, da na hiši ne bo lesenega podstrešja, kritega z opeko. Nasvetoval je nekoliko nagnjene cementne plošče. Utemeljil je svoj predlog: »Z opeko krita podstrešja sovražim. Tja navlečejo stanovalci vso grdobijo, opečno streho je vedno treba popravljati. Zato naredite debelo betonsko streho, ki bo za zgornje lokale obenem strop.« Tako smo naredili. Vsaka plat strehe je krita s šesterimi 30 cm debelimi železobetonskimi ploščami. Ploskve so pokrite še z močno lepenko, lepenka pa krita s svinčenimi ploščami. »Tisoč let bo hiša imela mir s streho,« je ugotovil Plečnik. (Bomba pa je dober kos te strehe zdrobila: l. 1945, dne 9. 3. popoldne ob treh!)

Zaradi mokrega terena nismo upali hiše poglobiti v zemljo za kleti. Ko je bilo zidovje že dokaj visoko, sem velel na vrtu izkopati nad 2 m globoko jamo, da bi dognal, do kod sega voda. V vsej globini je bila prst, po dveh metrih se je pa prikazal sam suhi grušč. Ta je gotovo od tedaj, ko so snežne lavine drsele skozi Gorenjsko, s seboj potezale gramoz iz planin, ki ga je silno na debelo pod vso gorenjsko ravnino. Tu pri Ljubljani so se lavine tajale in ustvarile naše Barje. Ko bi bil prej napravil ta izkop, bi bili brez skrbi naredili pod hišo kleti brez vlage. Zazidana ploskev hiše meri 174.98 kv. m. – Sadovnjak 50 kv. m., zelenjadni del 175 kv. m. – Dvorišče, zid krog vrta in pota 332 m².

Kako je porušil polovico te hiše bombni napad 1945 je drugod že napisano v tisku. (Moh. Koledar).